

	<p>Объекты: Запорожці пишуть листа турецькому султанові. 1889-1896</p> <p>Музеи: Харківський художній музей Вулиця Жон Мироносиць, д.11 61002 Харків (057)7063395 ARTMUSEUM_KHARKIV@i.ua</p> <p>Инвентарный номер: 150-жру</p>
--	--

Описание

Це полотно належить до періоду розквіту творчої діяльності Рєпіна. У результаті роботи над темою, яка тривала майже 20 років художник створив дві картини: перша, написана в 1880-91 роках, друга завершена 1896 року. В 1896 році другий варіант купив колекціонер П.Третяков. 1932 року твір було передано до Харкова.

На відміну від академічного першого варіанту "Запорожців", харківському притаманне більш жанрове трактування, більш емоційний підхід до вирішення історичної теми. Воно відрізняється більш цілісною композицією, темпераментом характерів, живописною манерою – більш широкою, вільною, плерною.

На передньому плані полотна стоїть грубий дерев'яний стіл, біля якого юрбляться козаки Запорізької Січі. Вони обступили стіл зі всіх боків, із захопленням складають листа турецькому султанові. Композиційним центром картини є писар, який сидить за столом і пише текст на папері. Перед ним чорнильниця, в руках гусяче перо. На носі писаря круглі окуляри, за вухом запасне перо. Писар не сміється, як інші герої картини, він зосереджено складає фрази. Художник зображує на його обличчі добру старечу посмішку.

Над писарем схилився кошовий отаман. Це славнозвісний Іван Сірко – перший харківський полковник, про якого ходили легенди, мудрий тактик і стратег. Поруч з Сірком сидить бувалий козак з довгим чубом-оселедцем. Його обличчя почервоніло від сміху, він регоче до сліз.

Ліворуч від писаря сидить і бритоголовий козак з довгими рудими вусами, який склав пальці так, щоб ефектно клацнути ними на знак свого захвату від влучно знайденого слова. Торс козака оголений, на ньому одягнуто тільки червоні шаровари, а пояс перехвачено шкіряним ременем, на якому позаду прикріплено обгризену дерев'яну ложку – вона завжди с козаком. Біля ніг козака бандура.

Наступний персонаж – це молодий поранений козак. Пов'язка на голові з плямами крові виглядає з-під шапки. Він також сміється. Ще один козак – старий у вишиванці, дивиться здивованими очима. Він не почув чи не зрозумів, над чим

сміються навколо. Крайній справа козак-велетень сміється громовим басом. Це військовий старшина. Він одягнений в дорогий червоний кунтуш з прорізними рукавами. На голові смушкова біла шапка-папах. Часто цього персонажа називають Тарасом Бульбою. Але сам митець казав, що на своїй картині Тараса Бульбу не писав. Вся група козаків ніби одягнена серпанком сутінків, яка, відділяючись від блілого неба, випромінює світло. Простір художник намагався передати не тільки за допомогою лінійної, а й повітряної перспективи.

Базовые данные

Материал/Техника:

Полотно, олія.

Размеры:

170x267

Ключевые слова

- картина